

Filozofická fakulta chce svou jazykovku

MILADA HRONOVÁ

Angličtinu, ale také švédštinu či vietnamštinu bude vyučovat jazyková škola, kterou chce s novým akademickým rokem otevřít filozofická fakulta. Akademický senát fakulty s jejím zřízením souhlasí.

„Byli bychom rádi, aby jazyková škola poskytovala jazykové služby zájemcům z řad zaměstnanců Univerzity Palackého, studentům středních škol, veřejnosti, firmám, státní správě i neziskovému sektoru,“ řekl Ondřej Molnár, pověřený vedením jazykové školy.

Doplnil, že nově vzniklé zařízení fakulty se bude soustřeďovat na výuku cizích jazyků, organizaci a provádění mezinárodně uznávaných jazykových zkoušek, na kurzy a semináře, na odborný, informační a konzultační servis. „Škola by v budoucnu měla poskytovat také tlumočnické, překladatelské i průvodcovské služby pro olomoucký region,“ vypočetl Molnár z katedry anglistiky a amerikanistiky.

Prvními klienty by měli být nově přijatí studenti

Děkan Jiří Lach zdůrazňuje, že cílová představa o fungování jazykové školy na univerzitě spočívá v tom, že škola využije veškerého potenciálu filologických kateder. „Jsme přesvědčeni, že právě filozofická fakulta disponuje potenciálem nejvyšší jazykové přípravy v regionu. I proto jsme

se jej rozhodli rozvíjet a využívat ve prospěch veřejnosti i jako budoucí komerční doplněk činnosti fakulty,“ poznamenal Lach.

Vedení jazykové školy počítá s postupným navyšováním kapacity. „Kolik klientů přilákáme, si netroufám odhadnout. Možná to bude nějakou dobu trvat. Neradi bychom je však odmítali,“ uvedl Molnár.

První semestr bude probíhat ve „startovacím“ režimu. Mezi prvními klienty školy se zřejmě objeví zahraniční studenti, kteří přijedou do Olomouce studovat v rámci programu Erasmus. Podle Molnára je jejich jazyková úroveň různá.

„Jsou mezi nimi tací, kteří mají problém se anglické výuky účastnit. Jejich pobyt na zahraniční univerzitě pak postrádá smysl,“ vysvětlil Molnár. Podle něj narůstá počet zahraničních studentů, jimž by k vyšší efektivitě zdejšího studia výrazně pomohl intenzivní jazykový trénink.

Školné bude odrazem kvality

Jazyková škola bude sídlit na třídě Svobody 26 a podle aktuálních odhadů by neměl být problém, aby kurzů probíhalo i několik zároveň. V každém z nich nebude více než deset studentů. V letních měsících už by nabídku kurzu angličtiny mohli obdržet nově přijatí studenti, kteří statut posluchače Univerzity Palackého získají až s imatrikulací.

Výše školného se bude odvíjet od typu a délky kurzu, případně dalších

služeb připravených na míru požadavkům klienta. „Nechceme přijít za každou cenu s nejnižšími cenami na trhu. Chceme nabídnout co nejlepší služby za zajímavé ceny,“ vysvětlil Molnár.

Jazyková škola filozofické fakulty by měla být založena na kvalitním týmu lektorů a moderních učebních materiálech. „Jen na angličtinu jich bude šest a také rodilý mluvčí. Nebráníme se ani kurzům šitým na míru nebo kombinaci s e-learningem,“ uvedl Molnár.

Ekonomická soběstačnost

Vznikem jazykové školy reaguje filozofická fakulta na poptávku po kvalitních jazykových službách ze strany svých partnerů. Přestože se první semestr bude soustředit převážně na výuku a služby spojené s anglickým jazykem, v budoucnu plánuje využít potenciálu všech filologických kateder a rozšířit nabídku jazyků o ty méně dostupné, jako je například vietnamština či švédština.

Podle statutu by se mělo jednat o ekonomicky soběstačné fakultní zařízení. V prvním semestru počítá rozpočet s obratem zhruba 600 tisíc korun. Základní vybavení, například projektory, nábytek, tiskárnu poskytne filozofická fakulta. Jazyková škola se ale chce zapojovat i do grantových projektů.

Oficiálně by o zřízení jazykové školy měl rozhodnout 22. května Akademický senát Univerzity Palackého.



Král máje

„Když mi řekli, že budu králem, měl jsem pocit, že se to vyrovná třem čestným doktorátům na univerzitách v Anglii nebo v Americe,“ svěřil se Josef Jařab. Majáles začal 7. května jeho korunovací.

(caf)

Více na straně 3

Foto: PAVEL KONEČNÝ

První svého druhu

Zaznělo na akademickém senátu filozofické fakulty, že devadesát procent studentů filologických oborů olomoucké univerzity – převážně doktorského studia – někde učí. Tak proč toho nevyužít jako konkurenční výhodu ku prospěchu fakulty?

Vedení nově vznikající jazykové školy říká, že fakulta reaguje na poptávku po kvalitních jazykových službách ze strany svých partnerů. Její bohaté know-how, potenciál nejvyšší jazykové přípravy v regionu i aktuální projektová přízeň jsou jistě dobrým počátečním vkladem. Věřím,

že i dobrou zárukou toho, že škola nouzi o početnou klientelu mít nebude.



Milada Hronová
redaktorka

Přírodovědný Stanley Cup se chystá připsat jména letošních vítězů

Mimořádná stipendia, věcné ceny a diplomy obdrželi ve čtvrtek 9. května nejúspěšnější studenti 10. ročníku soutěže O cenu děkana přírodovědecké fakulty. Šest absolutních vítězů ve vědních oborech se také mohlo těšit z putovních pohárů, na nichž brzy přibudou jejich jména: Tereza Tichá, Pavel Procházka, Ondřej Černotík, Tomáš Opletal, Petra Soukupová a Ondřej Ženata.

„Je to takový náš přírodovědný Stanley Cup. Poháry studentům předáme a pak jim je zase sebereme,“ podotkl s úsměvem k principu putovní trofeje děkan Juraj Ševčík. Inicialy letošních vítězů na šesti pohárech doplní jména z předchozích ročníků, kteří stejně jako oni soutěžili v oborech Chemie, Matematika a informatika, Fyzika, Vědy o Zemi, Biologie a ekologie a Didaktika přírodovědných oborů.

„Mám skutečně radost. Je to ocenění nejen mé práce, ale hlavně úsilí, které jsem do ní vložil,“ komentoval

své prvenství v oboru Vědy o Zemi Tomáš Opletal, který zvítězil také v magisterské sekci. Podobného úspěchu dosáhla i Tereza Tichá v oboru Chemie, která si navíc odnesla i cenu generálního sponzora, firmy TEVA, v hodnotě dvaceti tisíc



Tři z šesti držitelů letošních putovních pohárů (zleva) Ondřej Černotík, Tereza Tichá, Pavel Procházka.
Foto: VELENA MAZOCHOVÁ

korun. „Jsem velmi mile překvapena. Svoji účast v soutěži beru jako dobrou přípravu k obhajobě absolventské práce,“ zdůraznila.

Při slavnostním setkání v aule přírodovědecké fakulty vyhlásili vedoucí odborných komisí v každém oboru

účastníky, kteří se umístili na prvních třech místech. Hodnoceni byli v bakalářské, magisterské a doktorské sekci. Studenti se utkali také v soutěži o nejzdařilejší poster.

Nejsilnější byla podle fakultní koordinátorky soutěže Taťjana Nevěčná obsazena matematická sekce a oproti loňsku posílila i sekce fyziky. Pochlubit se svými vědeckými výsledky přišlo více než osmdesát soutěžících. „Gratulovat je třeba nejen vítězům, ale všem, kteří našli odvahu jít s kůží na trh,“ zdůraznila Nevěčná.

Soutěž o cenu děkana je studentská vědecká soutěž, které se mohou zúčastnit všichni řádně zapsaní studenti bakalářského, magisterského i doktorského studia. Ve stávající podobě existuje od roku 2007 a navazuje na dlouhou tradici studentských vědeckých soutěží (SVOČ). Cílem je motivovat studenty k aktivní účasti ve vědě a výzkumu.

Kompletní výsledková listina je na webu Žurnálu Online. (mav)

O DVOULETÉM PANOVÁNÍ KRÁLOVNY MAJÁLESU

Rozhovor s Ivanou Plíhalovou.

4

MUSICOLOMOUC Festival s muzikologií v názvu.

5

VODNÍ ÚSPĚCH

Akvabely stříbro, plavkyně zlato.

7

Olomoučtí imunologové hledají s americkými kolegy vakcínu proti viru HIV a způsob, jak léčit ledviny

MARTINA ŠARADÍNOVÁ

Hledání možností, jak předcházet nákaze viru HIV, se již několik let věnuje docent Milan Raška z ústavu imunologie lékařské fakulty. Spolu s profesorem Jiřím Městeckým a jeho týmem z University of Alabama v americkém Birminghamu se podílí i na vývoji účinné vakcíny. Úspěch má za sebou i při popisu příčin a fungování autoimunitního onemocnění ledvin – IgA nefropatie.

Vakcínu proti HIV hledají vědci již od roku 1983, kdy byl virus popsán. Do bádání se zapojily desítky pracovišť na celém světě, olomoucký ústav se do výzkumu zapojil od roku 2005. Očkovací látka ale zatím neexistuje. Jedním z důvodů je i skutečnost, že obalové bílkoviny (glykoproteiny) HIV viru jsou nesmírně proměnlivé.

„Nás zajímá zejména to, do jaké míry je možné připravit a modifikovat struktury přítomné na povrchu HIV viru, které by mohly být cílem imunitní odpovědi očkování jedince, aby ochrana fungovala proti různým variantám viru. Nemůžeme totiž vzít obalový glykoprotein z nějakého HIV viru, použít jej pro vakcinaci jedince a očekávat, že nebude nakažen jinými variantami HIV. Proto hledáme struktury, které by byly pro všechny varianty viru do jisté míry podobné,“ nastínil bádání Raška.



Milan Raška v knihovně ústavu imunologie.

Foto: PAVEL KONEČNÝ

Významnou roli hrají cukry

Mezi hledanými univerzálními strukturami HIV viru jsou podle výsledků bádání cukry. Jsou součástí glykoproteinů (předpona glyko- znamená cukr-) na povrchu viru a právě na ně může imunitní systém působit, aby zabránil šíření infekce. Cukry jsou připojeny k bílkovinné páteři glykoproteinu během jeho tvorby uvnitř buňky napadené virem. Význam cukrů povrchového glykoproteinu HIV viru jako cílů účinných obranných protilátek byl vypořádan u některých jedinců,

kteří, ač byli infikováni HIV virem, neonemocněli. Jejich protilátky vazbou na cukry obalových proteinů HIV viru zabránily vstupu viru do buňky. Na rozdíl od bílkovinné páteře obalového glykoproteinu HIV viru jsou jeho cukry mnohem méně proměnlivé.

Cukry obalových proteinů HIV viru se proto staly středem pozornosti olomouckých vědců, kteří sledují jejich strukturu při tvorbě obalového proteinu HIV v různých buňkách. Tyto informace jim mohou posloužit k naplnění jednoho

z hlavních výzkumných cílů, kterým je vývoj DNA vakcíny proti HIV. Díky ní se obranná reakce jedince vybudí nikoliv podáním proteinu, ale přímo vnesením genu z HIV viru, který bílkovinu kóduje. Když se gen dostane do jádra buňky, sama si protein začne vytvářet. Protože je ale cizorodý, vyvolá reakci imunitního systému. Výhodou DNA vakcíny je také to, že obchází složitou a cenově náročnou přípravu proteinu pro vakcinaci.

Lékaři naznačili cestu, jak vakcínu vyrobit

Hlavním závěrem pracovníků ústavu je prokázání faktu, že cukry na obalovém proteinu HIV viru se zásadně liší podle toho, je-li protein tvořen v různých tkáňových kulturách, nebo v buňce infikované HIV virem.

„To má zásadní význam pro praktický vývoj vakcíny. Ukázali jsme, že když se bude vakcína připravovat, je důležitý biotechnologický proces její výroby. Nikdo vlastně ještě neví, jakou vakcínu má udělat. My ale naznačujeme cestu, jak by se měla vyrábět. Zaměření na cukerné složky obalového proteinu HIV viru je jedna z cest,“ doplnil Raška. Podle něj je také klíčová shoda mezi virem a proteinem, který se použije ve vakcíně. Právě v tomto směru spolupracuje olomoucký ústav s americkým centrem, které má mimo jiné k dispozici velké množství virů, jež umí množit, charakterizovat i různě geneticky upravovat. Pracovníci ústavu společně s americkým partnerem si nyní vzali za úkol provést srovnání cukrů na širším počtu virů a vyhodnotit jejich reaktivitu s širokým spektrem protilátek získaných od jedinců infikovaných virem HIV.

Nový způsob léčby autoimunitní nemoci ledvin?

Ještě konkrétnější výsledky má studium příčin autoimunitního onemocnění ledvin – IgA nefropatie, které patří k nejčastějším autoimunitním chorobám tohoto orgánu. Olomoučtí výzkumníci i v této problematice spolupracují s laboratoří profesora Městeckého a jeho kolegy Jana Nováka.

„U pacienta s IgA nefropatií se protilátka IgA vyskytuje v ledvině ve formě imunitních komplexů. Imunitní komplexy zde vznikají specifickou vazbou dalších protilátek s touto IgA. Autoimunitní onemocnění jsou totiž založena na tom, že imunitní systém reaguje na bílkoviny, DNA či jiné struktury, které jsou v těle normálně přítomny. V tomto případě právě na protilátku – imunoglobulinu IgA, který je odlišný od jiných imunoglobulinů v připojených cukrech,“ uvedl Raška.

Jeho tým se snaží objasnit, proč jsou cukry na IgA v těle těchto pacientů jiné než u zdravých jedinců. Druhým cílem je zjistit, jak lze tvorbu takových imunitních komplexů zabránit.

„Pomocí bakterií jsme schopni vyrobit zkrácený IgA bez cukrů. Máme vyrobeny i enzymy, jejichž pomocí lze připojit cukry k tomuto IgA podle našich potřeb. Máme tak celou kaskádu, kterou můžeme zkrácený IgA protein vhodně sestavit tak, aby byl velmi podobný IgA imunoglobulinu u pacientů. Předpokládáme, že pacientovy protilátky budou vázat jak chorobné IgA, tak i náš zkrácený IgA. Tím se u nemocných naruší rovnováha chorobných imunitních komplexů a dojde k potlačení závažného procesu v ledvinách,“ uvedl Raška, podle nějž se postup v současné době testuje.

IgA nefropatie není v populaci příliš častá, uvádí se do pěti případů na 100 tisíc obyvatel. U některých ras však může mikroskopické vyšetření ledvinné tkáně vykazovat rysy charakteristické pro IgA nefropatii až v 15 procentech. Jako u mnoha jiných autoimunitních onemocnění není dosud k dispozici specifická léčba. Zatím se využívají léky proti vysokému krevnímu tlaku. Postup, na němž se olomoučtí lékaři podílejí, by mohl nabídnout zcela nový způsob terapie. Dosavadní výsledky výzkumu shrnul Raška společně s dalšími kolegy ve článku publikovaném v prestižním časopise Annual Review of Pathology: Mechanisms of Disease, za nějž letos získal cenu děkana lékařské fakulty.

Čestný doktorát pro profesora Městeckého

Profesor Jiří F. Městecký, významný světový imunolog českého původu, převezme v úterý 14. května čestný doktorát Univerzity Palackého. Slavnostní akt se uskuteční v Arcibiskupském paláci ve 13 hodin.

Profesor Městecký působí jako profesor mikrobiologie a všeobecného lékařství v klinické imunologii a revmatologii na University of Alabama v americkém Birminghamu. Je také profesorem imunologie a mikrobiologie na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy.

Městecký je předním odborníkem v oboru mukózní imunity čili fungování protilátek na lidských sliznicích. Je spoluobjevitelem struktury a funkce specializovaných lidských protilátek, které se účastní ochra-

ny sliznic před infekcí. Se svým týmem se zabýval existencí společného slizničního imunitního systému u lidí a popsal slizniční toleranci, která by mohla být využita při léčbě některých závažných autoimunitních onemocnění, jako je roztroušená skleróza a revmatoidní artritida. Kromě toho přispěl k vysvětlení mechanismu vývoje závažného typu zánětu ledvin – IgA nefropatie. V současné době se soustřeďuje na výzkum očkovací vakcíny proti AIDS.

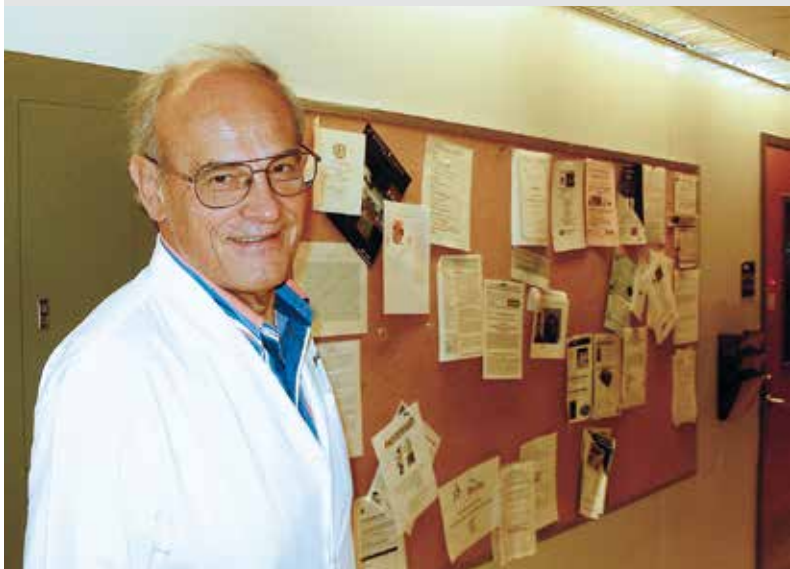
Spolupráce Městeckého s výzkumníky a lékaři působícími na Univerzitě Palackého a ve Fakultní nemocnici Olomouc začala v 90. letech, kdy na University of Alabama pobýval docent Vladimír Divoký z ústavu biologie lékařské fakulty a hemato-onkologické kliniky.

V roce 1997 se Městecký účastnil mezinárodní konference o IgA nefropatii v Olomouci, kde přednesl přednášku s názvem Aberantní struktura sérového IgA1 u IgA nefropatie, na níž se autorsky spolupodílel tehdejší lékař 3. interní kliniky olomoucké fakultní nemocnice Karel Konečný. Následovalo několik společných publikací věnujících se mechanismům patogeneze IgA nefropatie.

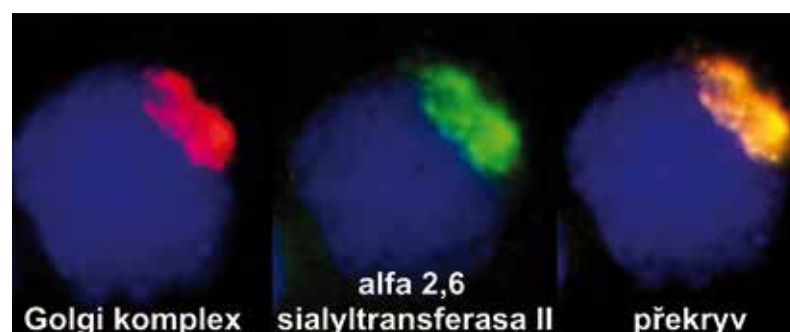
V roce 2003 se rozvinula spolupráce Městeckého s pracovníky ústavu imunologie lékařské fakulty. Na dvouletý studijně výzkumný pobyt na americké partnerské pracoviště odjel docent Milan Raška. Po jeho návratu spolupráce pokračovala společenstvím několika společných výzkumných projektů v oblasti IgA nefropatie a imunologie a preventivní vakcinace u HIV-1 infekce. V letech 2004 až 2005 pobývala v laboratořích profesora Městeckého Leona Rašková Kafková z ústavu biologie lékařské fakulty.

„V současnosti se spolupráce odehrává formou společných vědeckých projektů i sérií stáží výzkumných pracovníků a studentů v laboratořích profesora Městeckého. Doposud tam pobývalo sedm vědeckých pracovníků nebo doktorandů lékařské fakulty,“ uvedl Divoký. Výsledkem je mnoho společných sdělení na mezinárodních konferencích a řada společných publikací ve významných světových vědeckých časopisech.

Za svůj mimořádný vědecký přínos v imunologii obdržel Městecký řadu českých i mezinárodních ocenění. Za významné objevy v oblasti mukózní imunity získal v roce 2007 cenu Česká hlava.



Jiří F. Městecký převezme v úterý 14. května čestný doktorát Univerzity Palackého. Foto: archiv JFM



Fluorescenčně-mikroskopické mapování polohy enzymu „alfa 2,6 sialyltransferasa II“ účastnícího se na připojení cukrů na IgA buňky izolované od pacienta s IgA nefropatií. Foto: MILADA HORYNOVÁ

Po dvou letech se Univerzita Palackého dočkala rozverného studentského svátku. A majáles v roce 440. výročí založení vysokého učení, to byla oslava vsutku grandiózní. Mezi korunovací krále majálesu a poslední tečkou v podobě soutěže Céčko bylo 34 hodin nabitých stovkou programových bodů. Dvoudenní majáles probíhal na 17 místech.

„Majáles byl parádní tím, že na něm bylo plno lidí a vše bylo zadarmo. Bylo to hezké zpříjemnění během učení na zkoušky,“ řekla studentka prvního ročníku žurnalistiky a kulturní antropologie Eliška Studená.

„Byl jsem na Pevnůstce, na Zbrojnici i v letním kině na Slam poetry. Líbilo se mi to moc. Zájem studentů mohl být sice větší, ale možná to je dané tím, že akce se konala během zkouškového období. Zažil jsem majáles i v prvním ročníku. Myslím, že letos to bylo stejně dobré,“ uvedl Daniel Olt, student třetího ročníku italské a anglické filologie.

„Prošla jsem si stánky a ve středu jsem si vybrala Prague Conspiracy,“ prozradila studentka psychologie Lucie Horová, jak trávila majáles.

Začalo to balónky

Předehrou oslav bylo vypuštění tří stovek balónků na Horním náměstí. Poté předala herečka Ivana Plíhalová korunu krále majálesu emeritnímu rektorovi Josefu Jařabovi. Ten seděl v otevřeném automobilu dovedl majálesový průvod akademiků a studentů na univerzitní půdu.

Hned tři vítězné masky vyhlásila porota majálesové soutěže o letošní nejzdařilejší maskární převlek. Navzdory názvosloví vyhrál mezi že-

Mozaika majálesu



Majáles 2013. Foto: TEREZA DARMOVZALOVÁ, MAREK OTAVA, PAVEL KONEČNÝ

nami pásovec, mezi muži muchomůrka a skupiny ovládli počítačový Pac-Man.

„Proč muchomůrka? Taková maska se vždycky hodí, a jak se ukazuje, může být i úspěšná,“ radovala se s úsměvem muchomůrka – jinak Dempsey Navrátil, student oboru nanotechnologie na přírodovědecké fakultě. Jako vítěz mužské kategorie si mezi obdrženými cenami s uspokojením prohlížel sadu pivních vzorků.

Majáles přinesl také český rekord v měření tlaku. Proměřit se nechalo

348 lidí od studentů či čerstvých absolventů lékařské fakulty. „Jedná se o ustavující rekord v počtu lidí, kteří si na jednom místě nechali změřit krevní tlak. O nic podobného se nikdo zatím nepokusil,“ uvedl Michal Jurečka z agentury Dobrý den z Pelhřimova, jenž na rekord dohlížel.

„Céčko je živá interaktivní show s filmovou tematikou na motivy televizních soutěží. Diváci nejsou pouhými pasivními přihlížejícími, ale z jejich řad je vybráno několik soutěžících. Céčko je doprovázeno magnifickými světelnou i zvukovou kuli-

sou a nechybí ani cinefilní hédonista v roli moderátora. Ceny nejvyšší hodnoty, sličné hostesky, nevkusná hudba, vkusný rozhodčí, smích, láska, historky z natáčení a Velké finále,“ řekla za Pastiche Filmz Štěpánka Ištvánková.

Něco navíc

Benefiční rozměr majálesu byl naplněn především vydařeným úterním koncertem v Jazz Tibet Clubu, kde se většina peněz vybrala na vstupném. Symbolický šek na téměř 21 tisíc korun převzali Herta a Vladimír Mihálovi, zástupci Sdružení Šance, které pomáhá dětem s leukémií a jejich rodinám. „Tyto peníze bychom chtěli použít na oddělení tak zvané denní hospitalizace,“ vysvětlil Mihál. K tanci a poslechu zahráli olomoučtí Nylon Jail, éteričtí Luno a multiinstrumentální Tomáš Dvořák aka Floex. „Koncert byl úžasný, taneční parket plný, skvělá atmosféra. Myslím, že si to všichni účastníci užili,“ zhodnotila večer v klubu medička Klára Ferencová.

Celým majálesem se jako červená nit vedle kulturního programu vinuly ukázky aktivit studentů, jejich organizací a univerzitních pracovišť. Zájemci si tak mohli zakoupit rukodělné výrobky studentů, vyzkoušet pomůcky pro handicapované nebo třeba luštit hláholici. Součástí majálesu byla i polní nemocnice pro plyšové medvídky. Jedním z nich byl i maskot Standa stvořený Veronikou Hedererovou. O jeho dalším osudu je rozhodnuto. „Osvědčil se jako společník, takže si ho necháme. Budeme se snažit, aby v budoucnu k sobě dostal i družku,“ prozradil organizátor Majálesu Ondřej Martínek. (brz)

Anketa

SPORTUJETE?

Tereza Kopřivová
3. ročník PdF

Sportuji aktivně, zaplatila jsem si i Akademik sport centrum UP. Sportuji ve volném čase, chodím i do Sportovní haly UP, kde je celkem slušný výběr aktivit. Já jsem si vybrala florbal. Kromě toho ráda jezdím na kole, trochu se věnuji běhu, gymnastice. Zkouším od všeho trochu, nic profesionálně.



Petr Skákal
4. ročník PdF

Chodím na florbal, sem tam si kopnu fotbal. Spíše mě lákají kolektivní sporty než individuální. Sportování se věnuji každý týden alespoň jednou. Na běhání ale moc nejsem.



Monika Hrušková
1. ročník FF

Sportuji pravidelně už od malička. Věnuji se fotbalu, jsem fotbalová rozhodčí. Jsme taková fotbalová rodina, sportu se držíme všeobecně. Mám ráda spíše kolektivní sporty, ale jen rekreačně. Chodím pravidelně běhat a navštěvuji i několik kurzů Akademik sport centra UP.



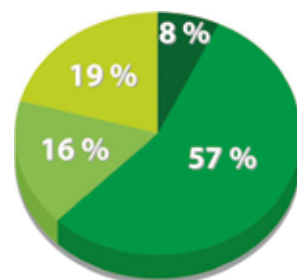
Petr Cieslar
2. ročník PdF

Nesportuji vůbec. Jako kluk jsem sice hrál fotbal, ale teď už ne. Jen hodně nárazově si občas zahrnu plážový volejbal nebo ping pong. Ale spíš sebou plácám v písku a říkám, že hraju. Jednak si myslím si, že bez sportu se dá žít, a také na sport nemám čas.



Monika Suková
1. ročník PŘF

Zajdu skoro denně do fitka, chodím i běhat. Sport k životu potřebuji, cítím se pak lépe.



Sportujete?

- ☒ Ano, závodně
- ☒ Snažím se něco dělat
- ☒ Chtěl(a) bych...
- ☒ Žít se dá i bez sportu

Sportujte!

Pět desítek sportů nabídne ve středu 15. května Sportovní den Univerzity Palackého. Zumba v tělocvičně, sjezd Moravy, fotbal na hřišti Sigmy, volejbal na písku, pétanque na hradbách, stačí si jen vybrat.

Z ankety na online zpravodajském webu Žurnálu vyplynulo, že 57 procent čtenářů, že by v otázce sportu se sebou chtělo něco dělat. Přesně tak odpovědělo 89 lidí. A hned taková příležitost!

Snad se ale ve středu ke sportu uchýlí i těch 29 lidí, kteří zatrhli odpověď Žít se dá i bez sportu. (brz)



Profesor Vít Voženílek a Lukáš Marek ve vědecké kavárně.
Foto: Martin Višňa

Jak přenést Zemi na papír. Aneb kdy mapy lžou?

Geoinformatici z přírodovědecké fakulty a občanského sdružení Buď geo... ukázali minulý týden v kavárně Mezi Světy ukázali celou řadu příkladů, jak mapy zkreslují skutečnost a někdy i zcela nezáměrně při převodu zemského povrchu do mapové roviny.

Kartografie je podle vedoucího katedry geoinformatiky Víta Voženíleka o sdělení, ne o zkreslení. „Podle notového zápisu vznikne stejná melodie, ať ji hraje v Austrálii nebo v Americe, stejně tak je to s mapami, Američan i Australan by měl dojít ke stejné informaci. Pokud ne, je něco špatně,“ vysvětlil Voženílek.

Geoid je ale složitě a matematicky těžko definovatelné těleso. „Proto se vymyslela další aproximace, rotační elipsoid, u kterého už dokážeme přesně spočítat osy a vůbec matematicky s ním pra-

covat. A z něj už můžeme různými způsoby přenášet obraz Země do mapy. Už tento proces ukazuje, jak mapa může lhát, jak zakřivujeme skutečnou informaci, abychom ji mohli zobrazit na papíru,“ narážil Vít Pászto na problematiku přenosu skutečnosti do mapy.

Následně představili nejčastější kartografické přehmaty, které se v mapách objevují, jako například zjednodušování informací za účelem lepší čitelnosti nebo užívání časově neladících údajů coby ukázkou horšího prohrěšku. Upozornili přitom, že je důležité umět v mapě číst, sledovat legendu a také použít „selský“ rozum.

Velkou roli při čtení map přitom hrají optické klamy a je důležité, aby tvůrce mapy vzal na vědomí všechny elementy, které by mohly uživatele při čtení mapy rušit.

Krátce

Právnícké dny

Více než 300 odborníků z oblasti právní teorie i praxe přijelo minulý týden na tradiční Olomoucké právnícké dny. Sedmý ročník vědecké konference zahájil předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský. „Považoval jsem za povinnost zúčastnit se tak významné akce,“ uvedl Rychetský, který je již řadu let členem vědecké rady olomoucké právnícké fakulty. (mav)

Galuszka proděkanem

Akademický senát fakulty zdravotnických věd schválil jmenování Jana Galuszky proděkanem pro vnější a vnitřní záležitosti, kterého následně jmenoval děkan Jaroslav Vomáčka.

Kardiolog Galuszka působí jako odborný asistent ústavu ošetřovatelství fakulty zdravotnických věd a I. interní kliniky lékařské fakulty. V příštích čtyřech letech hodlá uplatnit své zkušenosti v oblasti zahraniční spolupráce. (mav)



Proděkan Jan Galuszka.
Foto: PAVEL KONEČNÝ



evropský
sociální
fond v ČR



EVROPSKÁ UNIE



MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY



OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost



UNIVERZITA
PALACKÉHO
V OLOMOUCI

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

UNIVERZITA PALACKÉHO – CENTRUM VĚDY PRO VŠECHNY | CZ .1.07/2.3.00/35.0011

Plíhalová: První majáles a rovnou královna

MARTINA ŠARADÍNOVÁ
PAVEL KONEČNÝ

Herečka Ivana Plíhalová patří k výrazným postavám olomouckého kulturního života. Mezi studenty pronikla hlouběji před dvěma lety, když se stala královnou majálesu. Korunu jí tehdy předal fotograf Jindřich Štreit. Stejnou úlohu měla letos, když korunovala za krále bývalého rektora Josefa Jařaba.

Co pro vás znamená mít a majáles? Máte s ním spojené nějaké asociace?

Vlastně ani ne, protože v mládí jsem majáles nezažila. Pouze si vzpomínám, že jsme měli doma starý Mladý svět z osmašedesátého roku a tam se o majálesech psalo. Takže jsem věděla, že něco takového existovalo. Studovala jsem v Brně konzervatoř na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let a tehdy majálesy nebyly. Se začátkem května mám v Olomouci spojené spíše Ekologické dny a Ekojarmark. Zásluhou pořadatele pana Bartoše, který obsadil Horní náměstí, tady naštěstí nebyvají 1. května komunisti.

Takže vaše kralování bylo pro vás majálesovou premiérou?

Ano, ale potěšilo mě, že mě tenkrát studenti oslovili. Korunovace byla hezká. Trošku mě to hodilo zpátky do devadesátých let, kdy se happeningy odehrávaly na náměstí i na té terase radnice. Pamatuji si, jak Mikuláš Pánek (*tehdy herec Moravského divadla, který stál v čele revoluce – pozn. redakce*) skákal do nějaké plachty coby Fidel Castro. Pak jsem tam byla ještě

jednou, když jsme v Olomouci vítali Václava Havla. No a pak jsem se ocitla na té terase až při korunovaci. Ale byl fajn i ten průvod, ve kterém jsem jela autem.

Kdo by to byl řekl, že budete královnou dva roky...

Myslela jsem, že si to odbudu za jeden den, že to bude platit rok, jsem netušila. Ale neměla jsem žádné povinnosti. Že to budou nakonec dva roky, mi došlo až zpětně, když mi volali, že mám korunovat pana Jařaba. To by ale měl dělat ten loňský král, namítla jsem, a tak jsem zjistila, že loni majáles nebyl.

Jedním z cílů, který jste si tehdy vytkla, bylo dostat studenty do divadla, povedlo se to?

Moc ne. Myslím, že k nám nechodí částečně vinou repertoáru, kdy dávají přednost alternativním scénám, a částečně nás nemá ráda uměnověda a od toho se to odvíjí.

Korunu jste předala Josefu Jařabovi. Jak jste to vnímala?

Pro mě to byla velká čest, protože s panem profesorem se známé od revoluce. S ním a panem Hořínkem slavíme v červenci společně narozeniny. Stala se z toho tradice, že se každý rok sejde. A loni jsme dokonce oslavili společnou dvoustovku, protože já jsem měla padesátiny a pánové pětasedmdesát. Pana profesora Jařaba si vážím, myslím, že je to asi největší osobnost zdejší univerzity. Velmi se zasadil se o její porevoluční rozjezd a je hezké, že si na něj studenti po těch více než dvaceti letech vzpomněli.



Foto: PAVEL KONEČNÝ

Měla jste letos vůbec čas zajít na majáles?

Byl to problém. Když mě organizátoři oslovili, říkala jsem jim, že v době korunovace mám zkoušku. Nakonec mě z ní na dvě hodiny pustili, takže jsem předala korunu a vracela se na

zkoušku. Na hodnocení masek jsem se musela omluvit.

Jaké to byla dva roky pro vás osobně?

Byly ty to pro mě dva úžasné roky. V divadle jsme měli krásné roky

IVANA PLÍHALOVÁ (*1962)

Pochází z Brna, kde také vystudovala hudebně-dramatický obor na konzervatoři. Po maturitě v roce 1981 nastoupila do svého prvního angažmá v Moravském divadle Olomouc, kde působí dodnes. Její první vystupování se ale uskutečnilo v Divadle Hudby v představení Pěnkava s Loutnou.

S folkovým zpěvákem Karlem Plíhalem má dvě děti – Markétu (28) a Matěje (27).

Po sametové revoluci působila čtyři roky v městském zastupitelstvu.

V olomouckém studiu Českého rozhlasu uvádí pořad Lady magazin.

s báječným kolektivem. Ekonomickou krizí jsem na sobě až tak nepocítila. Naopak si myslím, že žijeme v době bohaté, ale lidé si to neuvědomují. Mám práce pořád čím dál víc. Teď mám dokonce v jednom měsíci tři premiéry, což se mi nikdy v životě nestalo. A v osobním životě jsem se před čtrnácti dny stala babičkou. Mám vnučku Kláru, takže po této stránce je to úplně úžasné.

Nejnověji hrajete ve Višňovém sadu, jaké další premiéry chystáte?

Tento týden máme v Divadle Tram-tárie premiéru Jedlíků čokolády Davida Drábka, kde hraju Rózu, no a na konci května budu mít premiéru v brněnském Buranteatru, kde hostuju již čtyři roky ve Skleněném zvěřinci. A souběžně budu zkoušet ještě Longenovy Dvě aktovky, které mají v Moravském divadle premiéru 21. června.



Fulbrightova nadace je financovaná americkou vládou a nabízí reálné možnosti získání stipendia pro zájemce o vědecký, pedagogický nebo studijní pobyt v USA.

Lékařskou fakultu jsem studoval v době, kdy byla možnost studijních i turistických pobytů v zahraničí velmi omezená. Pak se během několika týdnů zhroutil svět strašáků, strašidel a ostatních drátů a otevřel se život bez hranic, alespoň bez těch střežených policisty s nabitým samopalem. Touha poznávat dosud nedostupné, nebo dokonce zapovězené, byla ohromná. Na druhé straně stál svět, který nás přijímal se štědrrou náručí stipendijních pobytů, a připadlo mi škoda nevyužít této příležitosti, o které mi rodiče i prarodiče nemohli ani snít.

Aklimatizace v kampusu

Již ani nevím, kde jsem poprvé narazil na zmínku o Fulbrightově nadaci. V té době jsem byl postgraduálním studentem oboru Lékařská imunologie. Prakticky celou pracovní dobu však vyplňovala práce sekundárního lékaře na interním oddělení a výzkum mi chyběl. Ještě nyní vzpomínám, jak jsem večer v práci vyplňoval na psacím stroji přihlášku. Následovalo pozvání k pohovoru.

Za místo stáže jsem si zvolil MD Anderson Cancer Center v Houstonu

Můj americký příběh

a v polovině července 1994 jsem se poprvé vydal na cestu přes oceán. Stipendijnímu pobytu předcházelo soustředění organizované Fulbrightovou nadací. Konalo se na univerzitě státu New York v Buffalo. Ocitl jsem se v úplně jiném světě, začal jsem odhalovat, co je americký univerzitní kampus.

Po této aklimatizaci jsme odletěli do svých nových institucí. V Houstonu na mě po přistání udeřilo vlhké teplo, které mi nejvíce připomínalo prádelnu domu, ve kterém jsem v dětství bydlel. Asi jsem si plně neuvědomil, že v podobném podnebí strávím dalších dva a půl roku svého života.

Houston

MD Anderson Cancer Center je jedním z největších center na světě zaměřených na léčbu a výzkum nádorových onemocnění. Kromě klinické části má i rozsáhlé zázemí výzkumných laboratoří. Protože mě nejvíce zajímala problematika nádorové imunity, vybral jsem si oddělení nádorové imunologie.

Pro lékaře, který dosud pracoval jen na nemocničním oddělení nebo ambulanci, byly začátky v laboratoři obtížné. Ve Spojených státech je však naprosto běžné, že v rámci specializačního vzdělávání stráví klinický lékař rok i více výzkumem, takže laboratoře byly plně jiných lékařů, kteří v problému tápali tak, jak jsem zpočátku tápal já.

Velmi podnětné ale byly semináře, které se konaly každý týden, ně-

kdy i několikrát. Kromě vlastních pracovníků laboratoře sem často zavítali i špičkoví odborníci z jiných oddělení či jiných amerických pracovišť. Postupně jsem zvládl práci v laboratoři včetně pokusů na zvířatech. Velmi mě zaujaly testy cytotoxicity a cytostázy.

Chybný krok a sladká záchrana

Mé roční stipendium se chýlilo ke konci a já měl pocit, že mi pobyt ještě nepřinesl vše, co jsem očekával. Nakonec se mi podařilo získat místo v jedné laboratoři, jak se ale následně ukázalo, nebyl to šťastný krok. Poznal jsem temnější stránku vědeckého života, nejen z hlediska špatných mezilidských vztahů, ale i praktik, které mi připadaly hraniční z pohledu vědecké etiky.

Pak, téměř zázračně, přišla záchrana. Náhle přišla nabídka přestoupit do druhého týmu a já ji bez váhání přijal. Následujících deset měsíců bylo pro mě pracovní i lidsky z celého pobytu nejšťastnějších. Profesor Ralph Freedman, který byl vedoucím laboratoře, pracoval většinu dne na klinice na operačním sále. Každý den odpoledne však zašel do laboratoře. Procházeli jsme výsledky experimentů a plánovali nové. Poznal jsem, jak je výhodné, pokud je vedoucím laboratoře klinický lékař. Ten zejména v onkologii každodenně řeší situace mezi životem a smrtí a v tomto kontextu se dívá na problémy vědy s nadhledem.

Já jsem během předchozích 18 měsíců zvládl základy laboratorní práce, měl jsem hodně nápadů a náhle se mi otevřela cesta je realizovat. Profesor Freedman měl tehdy velký grant na pilotní studii adoptivní imunoterapie u karcinomu ovaria. Bylo pro mě ohromným štěstím, že jsem se do této práce mohl zapojit. Toto období bylo pro mě velmi plodné i publikačně. Za deset posledních měsíců mého pobytu se má práce stala podkladem pro tři publikace, v dalších třech jsem byl spoluautorem. Všechny jsou dosud citovány.

Evropský šok

Vše dobré ale jednou skončí a já jsem jednoho prosincového dne nasedl do letadla, které mě přepravilo do Evropy. Návrat domů byl podobným kulturním šokem jako příchod do Spojených států. Společnost se zde tehdy rychle měnila a já musel vstřebat všechny tyto změny. Dlou-

hodobé stáže byly (a bohužel stále jsou) relativně neobvyklé a náš akademický systém není na ně připraven. Prakticky to znamenalo, že jsem se vrátil do situace podobné té po promoci, tedy o téměř osm let zpět. Mí vrstevníci i mladší kolegové mezitím postupovali v hierarchii pracoviště a já byl opět služebně nejmladší. Po pobytu ve Spojených státech jsem však věděl, co chci dělat, a relativně rychle se mi podařilo v kariérním růstu dohnat i předehnat své vrstevníky.

Někdy se zamýšlím, jak by asi probíhal můj život, kdybych nezískal Fulbrightovo stipendium. Můj život by určitě ovlivnila řada dalších okolností a událostí, které mě takto minuly, takže nemohu říci, jak by můj alternativní život vypadal, jsem si však zcela jist, že by byl úplně jiný, než je nyní.

prof. MUDr. Bohuslav Melichar, Ph.D.
přednosta Onkologické kliniky FNOL



Foto: PAVEL KONEČNÝ

Festival, který učí poslouchat moderní hudbu

PAVEL KONEČNÝ

Třicet olomouckých premiér soudobých děl a jednu světovou premiéru přinesl v dubnu polyžánrový festival MusicOlomouc. Jeho pátý ročník se projevil i zvýšenou návštěvností. Podle organizátorů za tím stojí vývoj v posluchačské zkušenosti.

„Lidé se učí chodit na soudobou klasickou hudbu. Něco jiného je Beethoven a Kollert. To, co posloucháme z předchozích období, už prošlo nějakým sítím a my posloucháme jen ta nejlepší díla. U soudobých skladeb jsme tím sítím my. Posloucháme všechno a až doba ukáže hodnoty, které vydrží do příštích let,“ uvedla ředitelka festivalu Věra Šimová. Plné koncertní sály nestačily, v kapli Božího Těla museli pro posluchače otevřít také kůr.

Podle hudební kritičky Jitky Kocůrkové se festivalu daří obohacovat hudební dění jindy spíše konzervativní nebo „zakonzervované“ hanácké metropole.

Ustálená dramaturgie

Dramaturgicky se MusicOlomouc ustálil. „Zahrnuje pět až sedm koncertů. Z toho jeden orchestrální, čtyři komorní nebo sólové recitály a jeden koncert, který tak trochu překračuje nebo vybočuje ze symfonické hudby a je z jiného žánru. Například jazz nebo etnická hudba,“ popsala ředitelka Šimová.



Několik sólistů festivalu MusicOlomouc: Terezie Švarcová, Dan Bárta a Lukáš Motka.

Foto: KRISTÝNA ERBENOVÁ, MAREK OTAVA



Ukročení mimo symfonickou hudbu obstaral Dan Bárta. „Jeho strhující pěvecký projev, ale i uvolněně vtipná inteligentní slovní intermezza snad jen poněkud svírala oficiálnost univerzitního prostoru auly,“ naznačila kritička Kocůrková.

Dalším vrcholem festivalu byla sólová hra tuby a trombonu. Lukáš Motka z České filharmonie předvedl skladbu Sequencia V Luciana Berria dokonce v klaunovském převleku. „Berio ji napsal jako poctu klaunovi Grockovi. Ten parodoval na svých představeních vlastnosti lidí v publiku. Lidé se smáli a on se ptal proč,“ vysvětlila Šimová.

Stoletá tečka

Závěrečný koncert dával prostor mladým českým autorům, kteří sami interpretovali svá díla. Také se po 101 letech poprvé v Olomouci uváděl melodram Arnolda Schönberga Pierrot lunaire. „Posluchači měli vzácnou příležitost vyslechnout jej ve vynikajícím podání instrumentalistů i sopranistky Terezie Švarcové, která bravurně ovládla náročný sprechgesang,“ zhodnotila Kocůrková.

A jaký bude MusicOlomouc 2014? „Opět zaměřen na českou a světovou tvorbu posledního dvacetiletí. Na koncertě Moravské filharmonie zazní opět díla olomouckých autorů, ale například i Vladimíra Franze,“ napověděl dramaturg Jan Vičar.

Festival s půlmilionovým rozpočtem připravují členové katedry muzikologie ve spolupráci se studenty.

Recenze Višňový sad podruhé

Moravské divadlo Olomouc uvedlo v pátek 3. května premiéru hry ruského klasika Antona Pavloviče Čechova Višňový sad. Režisér a šéf činohry Michael Tarrant se řídil překladem Otomara Krejčí ml. a ve spolupráci s dramaturgem Milanem Šotkem vzniklo na jevišti něco „neuvěřitelného“.

Výběr Višňového sadu byl dle mého názoru nešťastný. Jedná se o psychologické nedějové drama, což samotné naznačuje, že se tam „nic neděje“.



Jana Paulová a Jaroslav Krejčí.

Foto: JIŘÍ DOLEŽEL

Postavy dramatu jsou roztržité, pomatené a jaksi strnulé a stejným způsobem na mě působily na jevišti. Herecké výkony se mi zdály křečovitě a nucené, hloupé rozhovory a situace provázené psychedelickou hudbou od Vladimíra Franze se staly mozky vymývajícím tři hodiny trvající procedurou.

Celé představení stálo a padalo na Janě Paulové, kterou v roli Raněvské střídá Naděžda Chroboková Tomicová. Ani výborná pražská herečka jej však nezachránila. Raněvská v jejím podání byla energickou a silnou postavou, byla však zahlušena ostatními postavami a celkovou výpravou, kulisami snažícími se působit metaforicky. Jako jedno z mála pozitiv kromě Jany Paulové zmíním hru

na kytaru a zpěv Jepichodova v podání Vojtěcha Lipiny pro Lenku Kočišovou alias Duňasu a Radana Hlubinku v roli pocestného.

Hra, jež měla být pro činohru Moravského divadla vrcholem letošní sezóny, zůstává skutečně jen vrcholem „pomyslným“. Můj celkový dojem byl takový, že když už se ve hře našlo něco pozitivního a dobrého, něco horšího to přerazilo, a tak byl výsledek nulový. S odchodem z divadla se dostavilo zklamání.

Zda se Višňový sad prodá, či ne, můžete zjistit v reprízách konaných ve čtvrtek 23. a v sobotu 25. května.

**NUDNÉ, KŘEČOVITÉ
35 %**

Denisa Knausová
studentka České filologie
a Divadelní vědy

VIŠŇOVÝ SAD napsal Čechov v roce 1900. Hořká nedějová komedie o čtyřech jednáních je vystavěna na vnitřních monolozích postav.

Kompletní Špidlíkova bibliografie

Téměř dva tisíce titulů zahrnuje nová bibliografie, kterou pod názvem Kardinál Tomáš Špidlík SJ – starzec a teolog nerozdělené církve připravil profesor cyrilometodějské teologické fakulty Pavel Ambros. Kompletní uspořádání Špidlíkovy publikační činnosti doplňuje rukověť k jeho životu a dílu.

Kardinál Špidlík, který zemřel před třemi lety, byl mimořádně váženou a uznávanou osobností nejen v české katolické církvi, ale i v celém křesťanském světě. Napsal desítky vědeckých knih, stovky odborných článků, byl také autorem pohádek a básní. Jeho knihy vyšly ve 24 jazycích včetně arabštiny a korejštiny. (mav)

Pavel Ambros



Foto: VELENA MAZUCHOVÁ

Mensa

So, I am going to the cafeteria to eat lunch. I had just arrived in Olomouc. I walk straight up to the line in the restaurant and start to point at certain food. And I motion for them, to remove the covers, so I can see what to choose. I knew instantly I was doing something wrong. There was a great deal of shouting and pointing and speaking in Czech. I really could not imagine what the problem was. Here I was, hungry, standing in a cafeteria, and all I wanted was for the lady to put some food on my tray and let me go. I showed them I had Czech money! Then one of them takes me over to some box, it looks like a juke-box in USA—where you play music. She starts to hit something on the screen. Eventually I look into the faces of the curious crowd and say—‘Does anyone here speak English.’ Someone came to my rescue—shock of shocks—that black box, was some giant menu for me to order food on. I could not believe that I couldn’t just walk up to the line of food, see what they have, point it out, and pay! Then I was told I would have to order food over this computer if I ever wanted to eat in this cafeteria. Amazing how controlled is the choice and the use of the food in the mensas. Quite dictatorial response to food—however, probably there is not much waste! Well, I have a lot to learn!



Donald N. Roberson, Jr.
odborný asistent, FTK

Menza

A tak jdu do menzy na oběd. Právě jsem přijel do Olomouce. Jdu přímo do fronty v restauraci a začínám ukazovat na určité jídlo. Nakláním se, abych odkryl poklop a podíval se, co si mohu vybrat. Hned jsem pochopil, že něco dělám špatně. Najednou spousta křiků, ukazování a mluvení v češtině. Nemohl jsem přijít na to, v čem je problém. A tak jsem tam v menze stál, hladový, a to jedině, co jsem chtěl, bylo, aby mi ta paní dala nějaké jídlo na ták a nechala mě odejít. Ukázal jsem jim přece, že mám české peníze! A pak mě někdo bere k nějaké krabici, která vypadá jako americký jukebox, na kterém si pouštíte muziku. Začíná něco mačkat na obrazovce. A tak se dívám do zvědavých tváří a říkám: „Neumíte tu někdo anglicky?“ Někdo mě přišel zachránit – a k mému nesmírnému úžasu – ta černá krabice byla obřím jídelním lístkem, na kterém se objednávalo jídlo. Nevěřil jsem, že prostě nejde jen tak přijít k pultu, podívat se, co mají, ukázat prstem a zaplatit! A pak mi řekli, že pokud se chci ještě někdy najíst tady v menze, mám si objednávat jídlo na tom počítači. Je úžasné, jakým způsobem je výběr jídla v menzách regulován. Docela diktátorské zacházení s jídlem, ale možná pak nezůstává moc zbytků! Musím se toho ještě moc učit!



MÍSTO	ČAS	SPORT
Koleje B. Václavka „VÁCLAVKY“	09.00–10.00	Tae-bo
	10.00–11.00	Kardio cvičení
	11.00–12.00	Pilates
	12.00–13.00	Zumba
	13.00–14.00	Tae-bo
	14.00–15.00	Zumba
	15.00–16.00	Fitnessjoga
Koleje 17. listopadu „SEDMNÁCTKY“	10.00–11.00	Gymbally *
	11.00–12.00	Kalanetika *
	12.00–13.00	Powerjoga *
	13.00–14.00	Orientální tance *
	14.00–15.00	Afrika *
	16.15–17.15	Indoorcycling *
	17.30–18.30	Indoorcycling *
	18.45–19.45	Indoorcycling *
Hřiště na beachvolejbal za tenis. kurty TJ Milo	12.30–13.00 zápis 13.00–17.00	Beachvolejbal turnaj smíšených trojic *
SH UP (1–3) velká plocha	08.00–08.30 zápis 08.30–13.00 *	Volejbal turnaj smíšených trojic
	13.00–15.30	Kinball
	16.00–17.00 17.00–18.00	ZUMBA party
	18.00–21.30	Finále univerzitní ligy *
SH UP (4) malá plocha	09.00–12.00	Badminton
	12.00–16.00	Basketbal
	16.00–23.00	Florbal *
SH UP Akademik Fitness	08.00–21.30	Fitness
	09.00–10.00 10.00–11.00	Fitness s profesionálním trenérem *
	12.00–21.30	Sauna
Kurty Hynaisova	08.00–14.00	Tenis – studenti *
	14.00–18.00	Tenis – zaměstnanci *

MÍSTO	ČAS	SPORT
Sportcentrum Best	09.00–12.00	Bowling – 6 drah *
Sportcentrum Omega	09.00–13.00	Adventure golf
Sportcentrum Koruna	15.00–16.00	Squash *
	15.30–16.30	Trampolinky *
RCO, schodiště	10.00–11.00	Běh do 18. patra
RCO, HELP to be Fit!	06.00–18.00	Fitness
	08.30–09.30	Heat program *
	09.30–10.30	Yoga body balance *
	10.30–11.30	Bosu pilates *
	11.00–12.00	Trampolinky *
	12.30–13.30	Spinning *
	16.30–17.30	Port de bras *
Sjezd řeky z Hynkova sraz u loděnice	08.00–15.00	Kanoistika *
Areál SH asfaltové hřiště u loděnice	08.00–15.00	Fotbálek
	15.00–17.00	In-line
Areál SH, pláž, hřiště	10.00–13.00	Frisbee
Areál SH – kurty, antuka	15.00–18.00	Nohejbal
Areál SH u loděnice lukostřelnice	14.00–18.00	Lukostřelba
Areál SH UP sraz u loděnice	14.00–18.00	Discgolf
	14.00–18.00	Speedminton
	14.00–18.00	Ringo
	14.00–18.00	Slackline
	14.00–18.00	Trangleball
	14.00–18.00	Kroket
	14.00–18.00	Pétanque
	14.00–18.00	Soutěž 3-5 čl. družstev Jedem jako s medem! * Výhra MEDOVNÍK!
Malý Rabštejn	sraz hl. n. Ol. 08.40	Horolezectví *
Chomoutovské jezero, ul. Písečná	15.00–18.00	Jachting

UP PARTY! Od 12:00 do večerních hodin vás zveme do areálu loděnice u Sportovní haly UP na Lazcích. Nachystány budou pártystany, posezení, hudba, pivo, limo, grill – vše za STUDENTSKÉ CENY!

Na sporty označené hvězdičkou * je nutná rezervace místa.

Rezervace a info: ASC UP ■ www.akademikolomouc.cz ■ asc@upol.cz ■ tel. 585 636 451

Humor in America

a block seminar

May 27–31, 2013
KAA, FF UP

The ESF project Literature and Film Without Borders and the Department of English and American Studies invite magisterial and doctoral students and Philosophical Faculty members to a special intensive course focused on classic works of American humor, comedy and satire.

The seminar is to be taught by Prof. M. Thomas Inge (Randolph–Macon College, Ashland, Virginia), a respected expert on popular culture and comic art history.

Registered participants have the opportunity to receive 4 credits (based on active attendance and submitting 2 short essays on topics dealt with on the course).

More information on the project website:
<http://litfilm.upol.cz/americanhumor.html>

Those interested please register with Prof. Michal Peprník (michal.peprnik@upol.cz) ASAP.

INZERCE P-13-10



INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Zpráva o návštěvě zahraničních odborníků v rámci projektu „Rozvoj a internacionalizace chemických a biologických studijních programů na Univerzitě Palackého v Olomouci“

Letos na jaře v rámci projektu OPVK „Rozvoj a internacionalizace chemických a biologických studijních programů na Univerzitě Palackého v Olomouci“ (CZ.1.07/2.2.00/28.0066) navštívili naši univerzitu významní zahraniční odborníci se svými přednáškami pro studenty Přírodovědecké fakulty. Jako první ve dnech 10.–15.3. navštívil Olomouc Sridhar Mani z Albert Einstein College v New Yorku, který měl přednášku „Novel routes toward discovery of PXR antagonists“. Po něm to byli 8.–12.4. Thomas Haarmann-Steeman z Leibniz Research Institute v Düsseldorfu s přednáškou „The aryl hydrocarbon receptor—a master regulator of drug metabolism“ a 22.–26.4. Július Brtko z Ústavu experimentální endokrinologie SAV v Bratislavě se dvěma přednáškami, a to „Nukleární receptory a ich biologicky aktivní ligandy ve vztahu k regulačním procesům na úrovni bunky a v terapii některých nádorových onemocnění“ a „Úloha selénu, selenoenzymů a selenoproteinů na úrovni bunky a v integrovanom organizme“. Ve dnech 27.4.–1.5. pak nakonec navštívil Olomouc Reinhard Lange z INSERMu v Montpellier s přednáškou „High pressure, a tool for studying folding, misfolding and dissociation of oligomeric proteins“. Všechny tyto přednášky, první tři garantované Katedrou buněčné biologie a genetiky PŘF (prof. Zdeněk Dvořák) a poslední Ústavem farmakologie LF (prof. Pavel Anzenbacher), byly vysoce zajímavé a podnětné jak pro studenty, tak vědecké pracovníky z biomedicínsky orientovaných oborů naší univerzity.

Boris Cvek, Ph.D.
Department of Cell Biology & Genetics
Palacky University, Olomouc, Czech Republic

INZERCE P-13-9

Můj Božský Absolvent

aneb Znáte obor, ve kterém neuplatníte znalosti z ekonomie nebo psychologie?

Vysokoškolské vzdělání se stává standardem. Na jedno místo se obvykle hlásí více kandidátů, z nichž většina bude mít podobný vysokoškolský titul jako vy. Ano, titul je důležitý, ale časy, kdy jen odborné znalosti zajistily vysněnou práci, jsou pryč. Dnes zaměstnavatelé vyžadují navíc i schopnost pracovat v týmu, efektivní řízení sebe i druhých, umění vést projekty nebo schopnost sladit si práci a osobní život v rámci flexibilního úvazku.

Získat relevantní kompetence a zkušenosti už za studia proto může být velkou výhodou, což je cílem nového projektu Modularizace manažerského a psychologického vzdělávání na UP v Olomouci cestou inovace a propojení ekonomických a psychologických studijních programů, familiárně nazývaný „MBA“. Smyslem projektu je pomoci vám, abyste se na trhu práce stali atraktivními a žádanými, případně sami začali podnikat. Projekt přináší aplikované předměty propojující znalosti z ekonomie a psychologie, které uplatníte ve všech pozicích i ve vlastní firmě.

První možnost zapsat si kurzy z nabídky projektu MBA máte už v zimním semestru 2013/2014. Před otevřením zápisu si můžete prohlédnout jejich kompletní seznam na stránkách projektu www.ekonompsych.upol.cz. Zaregistrujte se ihned po otevření STAGU a zajistěte si své místo, kurzy jsou kapacitně omezené!

Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky, pod registračním číslem CZ.1.07/2.2.00/28.0138.



INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ



INZERCE P-13-11



Přehled produkce
VYDAVATELSTVÍ
UNIVERZITY
PALACKÉHO
je uveřejněn
na webových stránkách VUP.

ŽURNÁL Univerzity Palackého

Vychází každé druhé pondělí | Registrace: MK ČR E 12524, ISSN 1804-6754
Vydává Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 8, 771 47 Olomouc | IČ: 61989592
Předseda redakční rady: Michal Malacka | Vedoucí redakce: Pavel Konečný
Redakce: Biskupské nám. 1, Olomouc | Telefon 585 631 155 | E-mail: zurnal@upol.cz
Tisk: Tiskárna Budík Grafika, s. r. o. | Náklad 2 000 ks
VYTÍSTĚNO NA RECYKLOVANÉM PAPIRU



POTKÁME SE
U MODRÉHO KONTEJNERU

Neplavec se chystá přeplout Indický oceán

PAVEL KONEČNÝ

Klinický psycholog Peter Tavel nemá rád moře a neumí plavat. Přesto jej čeká 39 dnů trvající plavba z Afriky do Austrálie. V polovině června se nalodí na ostrově Mauricius, aby se vydal na širé moře a 27. července přistál v Perthu.

Docent Tavel nahradí na palubě holandského škuneru Oosterschelde Šimona Pelikána, který nedávno dorazil do Kapského města poté, co zdolal Atlantský oceán. „Naše trasa je specifická tím, že cestou nebude žádný ostrov. Žádná přestávka,“ objasnil Tavel. Celou cestu bude na historické plachetnici především sledovat 24člennou posádku. Bude si dělat zápisky, fotografovat.

„Beru to jako práci, ne výlet. Pro mě moře není atraktivní, jsem horolezec, moře není moje touha. Neumím plavat a vody se bojím. Není to pro mě atraktivní, ale je to pracovní a vědecky zajímavé,“ vysvětlil.

Na cestu si balí dotazníky

Týden připravoval metodologii pro svůj výzkum, dělal rešerše. „Tento výzkum je vlastně kontrolní skupina kosmického projektu Mars 500, kdy šest kosmonautů bylo pět set dnů v simulátoru letu na Mars. Lodní prostředí je analogické. Všichni musí plnit nějaké úkoly, ale navíc jsou v bezprostředním ohrožení života a pod stresem,“ nastínil Tavel.

V případě nouze se pomoc dostaví nejdříve za týden, což může být



Peter Tavel. Na palubě Oosterschelde je připraven stát u kormidla, stejně jako poskytnout členům posádky psychologickou radu, pomoc či podporu. „Když mě někdo bude potřebovat, může se na mě obrátit, budeme jeden tým. Musí se hrát otevřeně,“ prohlásil.

Foto: PAVEL KONEČNÝ

kritické například při akutním zánětu slepého střeva. „Člověk jde zkrátka do rizika a ta situace je psychologicky vytěžitelná. Ohrožení, monotónnost, izolace, frustrační tolerance, skupinová dynamika, emoce – vše je v té metodologii namíchané,“ uvedl psycholog.

Počítá s tím, že bude sbírat volně dostupná data, třeba i to, kolik se vypije alkoholu, kdo se s kým bude bavit, kdo se izoluje. „To vše je zajímavé. Konfrontuje se to s aktuálním

počasím i s děním na palubě. Navíc členové posádky budou v dotaznících vyplňovat subjektivní prožitky,“ popisuje Tavel.

Právě dotazníky mu zaberou velkou část omezeného zavazadlového prostoru. „Nemůžu si vzít hodně věcí, protože беру tolik dotazníků,“ ukazuje sloupec papíru mezi palcem a ukazováčkem. To bude čtvrtina kufuru. Pro mě to budou dvě až tři vrstvy rychleschnoucího prádla, nějaké ponožky, triko. Prý si mám koupit

nejlacnější gumové oblečení pro dělníky, protože budeme pořád ve vodě a vlhku. Nemusí to být nic speciálního,“ plánuje. Vestu na sobě mít nebude, a to přesto, že je neplavec. „Když spadnu do vody – tak spadnu. Před cestou se vyzpovídám a sepišu závět,“ žertuje Tavel.

Oceán není Balt

Jeho jediná dosavadní zkušenost je z Dánska. „Byl jsem před dvěma lety na pět dnů na plachetnici. Pořád jsme



Oosterschelde. Holandská historická plachetnice z roku 1918 plující kolem světa. Délka 50 metrů, šířka 7,5 metru. Její plachty zabírají plochu 891 metrů čtverečních. Foto: ARTHUR OPZEE

Peter Tavel (1966)

Klinický psycholog, který vyučuje na Univerzitě Palackého a je prorektorem na Pražské vysoké škole psychosociálních studií. Jako řeholník dominikánského řádu přijal jméno Egyd. Je představeným kláštera v Rakousku.

viděli břeh, jezdili jsme od přístavu k přístavu a večer jsme kotvili na klidné vodě. Teď budeme pořád na otevřeném moři a možná se několik nocí ani nevyspíme,“ shrnul rozdíl. Jistotu zkušenost mu poskytla ale i pouť do Santiaga de Compostela a předpokládá, že mu po návratu do Olomouce poradí také Šimon Pelikán.

Transoceánská výzkumná plavba je jedním z výstupů předmětu Expediční projekt garantovaného na katedře rekreologie fakulty tělesné kultury. Smyslem výzkumu je sledování chování a prožívání člověka v extrémních podmínkách. Na plavbu přes Pacifik se po Tavelovi vypraví z Perthu proděkan fakulty tělesné kultury pro vědu a výzkum Ivo Jirásek.

Potřetí zlaté a ve dvou českých rekordech

Potřetí za sebou se podařilo družstvu žen Klubu sportovních potápěčů Olomouc zvítězit na Mistrovství České republiky družstev v plavání s ploutvemi. Navíc ve dvou republikových rekordech. Trenérem plavkyň, které jsou převážně studentkami fakulty tělesné kultury, je děkan Zbyněk Svozil.

České mistrovství družstev je první tuzemskou příležitostí závodníků předvést svoji aktuální formu. Na konci dubna ji měly v domácím bazénu nejlepší olomoucké plavkyně.

V ženské části soutěže nemělo družstvo vysokoškolaček Univerzity Palackého žádnou konkurenci. Družstvo navíc překonalo ve štafetách dva české rekordy. „Moc jsem nevěřil, že v náročném programu dokážeme překonat rekordy, ale děvčata se na to chystala odpovědně. Podařilo se to,“ uvedl Svozil.

„Tratě jsme si dobře rozvrhly, abychom každá plavala to, co nám jde nejlépe. Moje specializace je plavání pod vodou s dýchacím přístrojem. Kvůli studiu jsem tréninky musela zredukovat, ale přesto jsem s výsledky a umístěním spokojená,“ uvedla Barbora Pohlavá.

„Z loňské sestavy chyběla Petra Hostinská, tak nebylo zcela jasné, jak se plavkyně s touto ztrátou poperou,“ naznačil trenér Svozil. Do družstva byla nominována dorostenka Gabriela Horáková, která však podala výborné výsledky. Stabilně podaly vynikající výkony „univerzitní“ opory týmu Zuzana a Markéta Svozilovy, Barbora Sládečková a sestavu nově doplnila Barbora Pohlavá.



Z individuálních výsledků na sebe upozornila zejména Zuzana Svozilová, která zvítězila hned ve čtyřech disciplínách a získala i individuální cenu za nejkvalitnější výkon za vytrvalecké výkony. Markéta Svozilová zase získala individuální cenu za nejkvalitnější výkon v krátkých ploutvích. Gabriela Horáková velkým zlepšením získala s předstihem nominaci na ME juniorů, které se plave letos v polském Štětíně. Nominaci na světové hry v Kolumbii i mistrovství světa v Kazani potvrdila Zuzana Svozilová. (vim, caf)



Mistryně republiky. Zleva: Markéta Svozilová, Zuzana Svozilová, Barbora Sládečková, Gabriela Horáková. Foto: Filip Neuls

REKORDY:

Na **4 x 200 metrů** držela rekord česká reprezentační štafeta z Kolumbie z roku 1998 s časem 6:49,74. Olomoucká klubová štafeta ho překonala o 7 sekund na 6:42,73.

Na štafetě **4 x 100 metrů** překonala Olomouc rekord už loni časem 3:01,66. Letos jej posunula pod tři minuty na 2:59,64.

Akvabely na mistrovství získaly stříbro. Pojedou závodit do Andorrry?

Starší žákyně olomouckého synchronizovaného plavání Sportovního klubu Univerzity Palackého skončily v týmové sestavě na mistrovství republiky v Brně na stříbrné příčce. Nyní čekají na rozhodnutí, zda budou moci odjet na neoficiální mistrovství světa do Andorrry i z druhého místa.

„V kombinované sestavě jsme zvítězily, ale potřebovaly jsme zlato i v týmu. Moc jsme chtěly vyhrát a účastnit se závodů v Andoře. Pro kategorii starších zákyň totiž oficiální mistrovství světa neexistuje. Tato soutěž je nejvyšší,“ řekla Žurnálu trenérka Markéta Šmolďasová. Dodala, že rozhodnutí o tom, jestli se závodů budou moci olomoucké akvabely účastnit, padne v několika následujících dnech.

Mistryněmi republiky se nakonec staly akvabely z Tesly Brno. Podle Šmolďasové měly na domácím bazéně obrovskou podporu a s vítězstvím nepočítaly. „Olomouc na vítězství rozhodně měla. Holky věděly, o co jim jde, ale byly bohužel hodně nervózní. Důležité figury se jim jednoduše nepovedly tak, jak bychom si všichni představovali,“ komentovala situaci trenérka.

Soutěž týmu byla základem mistrovství. „Je založena na povinných figurách. Každá z akvabel předvede rozhodčím nejprve samostatně figury, z nichž rozhodčí vytvoří pořadí. Prvních osm akvabel poté plave týmový závod. Do celkové známky se započítají jak známky za figury, tak známky týmu. Hodnocení probíhá podobně jako ve společenském tanci.

„Výkon akvabely známkuje rozhodčí jak po umělecké, tak i technické stránce. „Důležitá je obtížnost, provedení, synchronizace, celkové vyjádření hudby, choreografie i celkový dojem,“ shrnula Šmolďasová, která při studiu na přírodovědecké fakultě trénovala s kolegyňmi stříbrnou sestavu olomouckých akvabel zhruba rok.

V Olomouci se synchronizovanému plavání věnuje asi 60 akvabel.

Pronájem bazénu a tělocvičen jsou poměrně vysoké náklady, bez nichž se olomoucký oddíl synchronizovaného plavání univerzity neobejde. „I když podáváme velmi slušné výkony, trénujeme téměř denně. Do akvabel částečně investují sponzoři, velkou měrou jsou to však jejich rodiče,“ nastínila Šmolďasová. To jsou podle ní důvody, proč se jich v nábořech moc nehlásí. Navíc tréninkové plavky vydrží akvabele zhruba tři měsíce, závodní jsou pak mnohem dražší. (map)



Trenérka akvabel Markéta Šmolďasová. Foto: MILADA HRONOVÁ

Stane se

■ 13.–17. května
Napozpátku: Retrospektiva filmů Jana Švankmajera. Surrealistický ráj s velikanem české kinematografie osobně. Každý den od 18:30 pásmo krátkometrážních filmů. Od 20:00 jeden celovečerní snímek. Umělecké centrum UP, Filmový sál.

■ úterý 14. května (13:00)
Slavnostní akt **Udělení čestného doktorátu prof. Jiřímu F. Městec-kému.** Arcibiskupský palác, Wurmova 9.

■ úterý 14. května
Workshop **Možnosti vyhodnocení poly-EMG signálu pro vědecko-vý-zkumné účely** seznámí akademiky s možnostmi vyhodnocování poly-EMG. Kineziologická laboratoř FZV UP, 3. patro budovy D2, FNOL.

■ středa 15. května (17:00)
Kardinál František Dietrichstein na olomouckém biskupském stol-ci. Přednáška dr. T. Parmy s prohlídkou reprezentačních sálů. Slavnost-ní dvorana Arcibiskupského paláce, Wurmova 9.

■ 15.–16. května (8:30–17:30)
Mezinárodní konference doktorandů dějin umění **ArtHist 2013.** UC UP, 109, 110, 1. patro.

■ čtvrtek 16. května
Vzdělávací akce **7. studentská konfe-rence mladých přírodovědců.** PřF UP.

■ 20.–21. května
PhD existence III. Česko-slovenská psychologická konference (nejen) pro doktorandy a o doktorandech. UC UP.

■ 22.–23. května
Mezinárodní konference **Psychologie práce a organizace 2013** je průnikem výzkumu, vzdělávání i praxe. UC UP.

■ středa 22. května
Komentované prohlídky **Den fascina-ce rostlinami** s doprovodným progra-mem a prezentací geoinformační sys-tému BotanGIS. Botanická zahrada PřF UP, Smetanovy sady, ulice U Bo-tanické zahrady.

■ sobota 25. května (19:00)
Koncert **Miro Žbirka Symphonic.** Součást festivalu Dvořákova Olo-mouc a oslav 440. výročí založení olomoucké univerzity. Sportovní hala UP. (Isk)

Majáles spojil čtyři rektory



Od sametové revoluce stáli v čele Univerzity Palackého čtyři lidé: amerikanista Josef Jařab, lékařka Jana Mačáková a přírodovědci Lubomír Dvořák a Miroslav Mašláň (zleva). Všichni čtyři se setkali u diskusního stolu ve Vlastivědném muzeu v době majálesu. (caf) Foto: PAVEL KONEČNÝ

Rektoři diskutovali ve Vlastivědném muzeu

Diskuse ve Vlastivědném muzeu mo-derovaná Petrou Němečkovou zača-la vzpomínkami na dávné majálesy a skončila reflexí nad otázkou, co si diskutující z postavení v čele uni-verzity odnesli. Ke stolu s ní zasedli exrektoři Josef Jařab, Jana Mačáková a Lubomír Dvořák a také současný rektor Miroslav Mašláň.

Majáles byl pro všechny vždy spojen s recesí. Rektoři s úsměvem vzpomínali na majálesové lumpárny svých kolegů, které zesměšňovaly so-cialistické realie. „V těch dobách to vždy byla trochu disentanční záležitost,“ vysvětlil Jařab.

Vzpomínalo se ale i na vážnější té-mata. Například na povodně. „Jedna rodina odněkud ze Šumperska pře-brodila několik řek a přijela na pro-moce. Obřad jsme dělali i pro jedno-ho studenta,“ vzpomínal Dvořák na

rok 1997. Úsměv mu ale tuhnul, když si vybavil stomilionové škody a nulo-vé pojištění proti povodni.

Rektoři se shodli na tom, že vel-ké věci začne jeden a dokončí jiný. „Konvikt byl ukázkou academic-kého světa, ve kterém to platí,“ po-znamenala Mačáková. Byla to ona, kdo Konvikt dokončoval a otvíral, ale předtím na tom pracovali Dvo-řák i Jařab. Mačáková také sklídila nesmělý potlesk, když řekla, že žena rektorka si musí při vyjednávání po-čínat jako v rodině. „To, čeho chci dosáhnout, musí vypadat, jako by to napadlo kolegu,“ vysvětlila.

Současný rektor Miroslav Mašláň připustil, že univerzita v jeho období zažívá stavební expanzi. Dokončené jsou nové Teoretické ústavy, Ústav molekulární a translační medicíny či Centrum regionu Haná. „Dá se

říct, že se nám daří, jinak by to ne-stálo,“ poznamenal rektor. Ocenil, že univerzita tím získala i kvalitní nadstandardní vybavení pro vědu a výzkum. Jedním dechem ale do-dal, že vše by šlo lépe nebýt byro-kratické války a změny pravidel bě-hem procesu.

Když přišlo na dotazy z pléna, je-den z nich zjišťoval, zda by se uni-verzitě nehodila fakulta umění. „Chceme být excelentní univerzi-tou, takže musíme mít vědeckou, výzkumnou a tvůrčí činnost. A prá-vě ta tvůrčí činnost by potřebovala podpořit a prohloubit. Máme moře teoretiků umění, ale ne aktivní umělce,“ prohlásil Mašláň. Nová fa-kulta by podle něj nebyla jen otáz-kou financí. „Cokoliv nového, co se má založit a rozvíjet, potřebuje lidi, kteří to umí,“ zdůraznil Mašláň.

Když měli rektoři odpovědět na otázku, co si ze své funkce odnesli, odpovídali různě. „Jakkoliv jsem fan-da demokracie, poznal jsem, že když chce člověk něčeho dosáhnout, je lep-ší osvětlená autokracie,“ prohlásil Ja-řab. Mačáková na svém úřadu ocenila zkušenost. To, že se seznámila s lidmi mimo univerzitu, ale především to, že poznala řadu oborů. „Já jsem na tom stejně jako oba moji předchůdci,“ po-znamenal Dvořák. Podotkl ale, že jej pobyt na rektorátu naučil vyjednávat.

Současný rektor Mašláň řekl, že do doby, než si člověk myslí, že všechno ví, je to dobré. „Hodně lidí se domnívá, že nějak zavelím a to se stane. Takhle ale univerzity fun-govat nemohou a nefungují. Naučil jsem se, že rektor musí umět spojit svobodu fakult a jednotného celku,“ uzavřel Mašláň debatní večer. (caf)

UNIVERSITAS PALASCAKIANA

Mediální obraz univerzity v odrazu zpětného zrcátka tiskového mluvčího Radka Palaščíka

Univerzitní majáles přilákal na zábavu i poučení tisíce lidí. Tři dny trvající majáles Univerzity Palackého nabídl zhruba stovku akcí na několika místech města. A mezi návštěvníky zdaleka ne-byli jen studenti. Bavily se nejen děti, ale i jejich rodiče. (Český rozhlas Olomouc, Deník, MF Dnes | 8. a 9. 5.) O otevírání uni-verzity okolnímu světu můžeme mluvit, nebo to doopravdy dělat. ■ Akademický titul při hledání práce již není takové terno jako ještě před pár lety. Počet vysokoškolských absolventů bez zaměstnání roste, na některých českých fakultách hlásí neuplatněné absolventy v řádu de-sítek procent. Naopak nulovou nezaměstnanost svých studentů hlásí například Lékařská fakulta UP. (Týden | 29. 4.) Poptávka po lékařích je vysoká. Uhnat si například nějakou tu civilizační chorobu je totiž snadné. Třeba při marném shánění prá-ce. ■ Studenti UP prováděli ve Svitavách terénní cviče-ní. Jedním z témat bylo uvažované zbudování parkova-ciho domu na tamním lánském sídlišti. Studenti osobně navštěvovali domácnosti na sídlišti. (MF Dnes | 4. 5.) Je hezké se dočíst, že studentské praxe v praxi fungují. ■ Vladimír Sládeček, vedoucí katedry správního práva a správ-ní vědy UP, se stane ústavním soudcem. Jako jednoho ze 4 kandidátů jej na tento vysoce ceněný post navrhl prezi-

dent Miloš Zeman. Senát jeho návrh schválil. (Český rozhlas, Lidové noviny, MF Dnes | 25. a 26. 4.) Snad kvůli prestižnímu soudcovskému taláru nezapomene na svůj „prostý“ univerzitní původ. ■ Pusťte nás do knihovny i v noci, žádá v petici 524 studentů UP. (Deník | 27. 4.) Cože? ■ Basketbalista Jason Collins se stal prvním aktivním hráčem profesionálního týmového sportu v Americe, který veřejně oznámil svou homosexuální orientaci. Jeho prohlášení vzbudilo v zámoří nebyvalou pozornost. Podle sociologa Zdeňka Slobody z UP jde o významný krok k prolomení dlouho udržovaného tabu. (ČT24 | 30. 4.) A až takové oznámení nevzbudí vůbec žádnou pozornost, bude prolomeno úpl-ně. ■ Komediant Huga Haase opakuje televizi neustále. Málokdo však tuší, jak žil po roce 1939, kdy odešel z Československa. Zahrál si na Broadwayi a natočil téměř čtyřicet filmů v Hollywoodu. Často vzpomí-nal na domov a své blízké, které zabili nacisti. Po jeho stopách v Ameri-ce se vydal Milan Hain, student filozofické fakulty v Olomouci. Haasův příběh představuje na výstavě v Konviktu. (iDnes | 28. 4.) Další z čes-kých klaunů, jehož smích má hodně blízko k slzám. ■ Padesát studentů olomoucké žurnalistiky diskutovalo s šéfredaktorem Lidových novin Daliborem Balšínkem o médiích a o tom, jak nové technologie mění mé-dia i společnost. (Česká média, Lidovky | 25. 4.) A tohle je už čtrnácté číslo od té doby, co jsme změnili Žurnál. Pořád se nám líbí. A co vám?

